

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **M. M.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Legionářská 797/3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2011 č.j. KUOK 99300/2011, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2011 č.j. KUOK 99300/2011, jímž bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 24.5.2011 č.j. SMOL/069571/2011/OARMV/ER/Cho, kterým byly zamítnuty námitky proti záznamu bodů v registru řidičů a záznamy byly potvrzeny, a to způsobem vymezeným ve výroku napadeného rozhodnutí.

V podané žalobě žalobce namítl, že správními orgány obou stupňů nebyla respektována skutečnost, že řízení o námitkách má podobu správního trestání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS – č.j. 5 As 39/2010-78), a proto bylo povinností správních orgánů respektovat ust. § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), když byli povinni i bez návrhu zjistit všechny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Podle ust. § 3 správního řádu měl být zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonů správních orgánů s požadavky ust. § 2 téhož zákona. Dále žalobce namítl, že zjištění správních orgánů obou stupňů jsou v rozporu se správním spisem. Žalovaný dospěl k závěru, že pokutový blok zcela koresponduje s příslušným oznámením o uložení pokuty, když však zjevně tomu tak není, neboť úřední záznam obsahuje údaje, které nejsou součástí pokutového bloku a které jsou pro záznam bodů rozhodující. Správní orgány se zejména nevypořádaly s námitkami žalobce ve vztahu k přestupku ze dne 12.3.2009, kdy správní orgány obou stupňů dospěly k závěru, že oznámení o uložení pokuty zcela koresponduje s podkladem pro vydání rozhodnutí – pokutovým blokem č. E6647061. Tak tomu však podle žalobce není a rozpory, které žalobce namítl, nemohly být odstraněny komparací s pokutovým blokem, neboť ten neobsahuje údaj o tom, zda se jednání dopustil žalobce jako řidič nebo jako spolujezdec. Označení skutku nelze zhojit ani paragrafovým označením, neboť žalobce neměl nejmenších pochyb o tom, jakého jednání se dopustil a nelze po něm požadovat, aby znal konkrétní označení paragrafů, když předpokládal, že příslušný policista zapíše paragrafové označení správné. Lichý je také argument, že si měl žalobce vyžádat výpis z evidenční karty řidiče, k čemuž žalobce neměl důvod, neboť neměl pochybnost o tom, jakého jednání se dopustil a nelze to po něm ani požadovat. Je povinností správního orgánu, aby skutkově vymezil přestupek tak, aby jej nebylo možné zaměnit s jiným a nelze proto jakékoliv nedostatky v popisu skutku přenášet na účastníka řízení. Žalobce se neztotožňuje ani s tvrzením žalovaného, že napadený pokutový blok obsahuje všechny náležitosti po formální stránce. Poukázal přitom na rozsudek NSS č.j. 9 As 75/2010-49, podle kterého musí pokutový blok čitelným způsobem obsahovat všechny na bloku předtištěné údaje. V opačném případě není naplněn požadavek na formální obsah takového rozhodnutí. Na pokutovém bloku žalobce je nečitelným způsobem uvedené jméno, příjmení a funkce oprávněné osoby, nehledě na neurčitý popis skutku, který nelze odstranit ani sebeextenzivnějším výkladem. Tvrzení žalovaného, že žalobce svá tvrzení nepodložil žádnými důkazy, je v rozporu s ust. § 50 odst. 3 a § 3 správního řádu. Žalobce navíc podotýká, že k předložení důkazů nebyl správním orgánem ani vyzván. V další části žaloby žalobce namítl, že mu byly zaznamenány tři body za přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen zákon o přestupcích), za jednání spočívající v držení v ruce nebo jiným způsobem hovorové zařízení. Oba přestupky byly řešeny blokovou pokutou (pokutové bloky ze dne 3.12.2009 a 11.9.2008). Ode dne 1.8.2011 přitom nabyla účinnosti novela zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění (dále jen zákon o silničním provozu), podle které došlo ke změně v bodovém hodnocení přestupků mj. v tom, že došlo ke snížení bodového ohodnocení za přestupek spočívající v porušení ust. § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, podle kterého řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Pokud by správní orgán aplikoval uvedenou novelu zákona, musel by být záznam bodů žalobce snížen o další dva body. Žalobce

zdůraznil, že na řízení o námitkách proti bodovému hodnocení řidičů je nutno aplikovat principy správního trestání včetně zásady zákazu retroaktivity trestního zákona (zásada *nullum crimen sine lege*), přičemž trestnost správních deliktů se řídí obdobnými principy jako trestnost trestných činů, kdy i v rovině správního trestání se uplatňuje zásada zákazu retroaktivity v neprospěch pachatele a princip vyjádřený explicitně v ust. § 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, v platném znění (dále jen trestní zákoník), podle kterého se trestnost posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl trestný čin spáchán a podle pozdějšího zákona se postupuje tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. V rovině správního trestání je obdobný princip stanoven v § 7 zákona o přestupcích. Na aplikaci této zásady v námitkovém řízení nemůže nic měnit ani novela zákona o silničním provozu č. 133/2011 Sb., která v přechodném ustanovení (čl. II) poměrně vágně stanoví, že při zaznamenávání bodů do bodového hodnocení řidiče za jednání spáchaná před účinností novely se postupuje podle znění zákona o silničním provozu účinného do účinnosti této novely. Podle žalobce je proto nepřípustné, aby řidič byl trestán přísněji za jednání, které již v době rozhodování je trestné mírněji, a to i s přihlédnutím k citovanému přechodnému ustanovení novely.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán I. stupně zajistil v případě přestupků ze dne 12.3.2009 a 29.7.2010 další podklady a po jejich vyhodnocení oprávněně konstatoval, že obě oznámení o uložení pokut v blokovém řízení jsou podklady způsobilými pro záznam příslušného počtu bodů. K porušení ust. § 50 odst. 3 a § 3 správního řádu nedošlo, neboť prvostupňový správní orgán kromě oznámení o spáchání přestupků zaslaných Policií ČR na základě námitek žalobce a jejich doplnění opatřil dalšími podklady, které se mu ve věci nabízely a které přispěly ke stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to příslušné kopie pokutových bloků pořízené orgánem veřejné moci. Žalovaný odmítl námitku žalobce, že prvostupňový správní orgán se dostatečně nevypořádal s námitkami ohledně přestupku ze dne 12.3.2009. Poukázal zejména na str. 5 až 7 a 8 až 9 prvostupňového rozhodnutí, které se správní orgán s uplatněnými námitkami žalobce vypořádal. K námitce, v níž žalobce nesouhlasí s výsledkem porovnání obsahu oznámení o uložení pokuty za přestupek a rozhodnutí o uložení blokové pokuty, tj. pokutovým blokem, žalovaný nad rámec argumentace obsažené na str. 6 až 7 napadeného rozhodnutí uvedl, že neměl žádné pochybnosti o tom, že žalobce dne 12.3.2009 porušil povinnost řidiče být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, za což mu byly v registru řidičů zaznamenány dva body. Prvostupňový správní orgán v řízení o námitkách není příslušný k věcnému přezkumu pravomocných rozhodnutí vydaných orgány policie. Přes tuto skutečnost pouhý přečtením obsahu pokutového bloku lze dospět ke spolehlivému závěru o tom, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Žalovaný považuje popis skutku za dostatečný, nezaměnitelný s jiným přestupkem a vylučující námitku žalobce, že se přestupku spočívajícího v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dopustil jako přepravovaná osoba. K další části žaloby žalovaný uvedl, že ve vztahu k přestupkům ze dne 3.12.2009 a 1.9.2008 žalobce nepodal v řízení před správním orgánem I. stupně námitky. Prvostupňový správní orgán se sice zabýval i kontrolou provedení záznamu bodů za tyto přestupky a rozhodl o nich, to však nad rámec svého

oprávnění, neboť z projevu vůle žalobce bylo možno spolehlivě určit, že námitkami napadl pouze provedení záznamů bodů za přestupky ze dne 12.3.2009, 29.7.2010 a 28.12.2010. Pro úplnost však žalovaný k tomuto žalobnímu bodu dále uvedl, že žalobcem zmiňovaná novela zákona o silničním provozu nabyla, pokud jde o změnu přílohy zákona, účinnosti dne 1.8.2011. Jelikož záznam bodů byl proveden před tímto dnem, nemohla být novela zákona o silničním provozu v řízení o námitkách zohledněna. Přejícné ustanovení čl. II odst. 1 novely nelze vztáhnout na tyto případy. Bylo by je možno užít toliko v případě, pokud by dané přestupky byly spáchány před účinností novely, ale příslušný záznam bodů by byl prováděn až za účinnosti novely. V posuzované věci se však o takovou situaci nejednalo.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného ze dne 17.2.2012 uvedl, že za situace, kdy dojde k sankci v podobě ztráty řidičského oprávnění dosažením dvanácti bodů v bodovém hodnocení, musí správní orgán hodnotit, zda není žalobce trestán za jednání, které již v době jeho rozhodování není trestné nebo je mírněji trestné. Tuto skutečnost musí posuzovat podle stejných principů, na kterých je založeno správní trestání, neboť se jedná o sankční řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i správní řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán důvody uvedenými v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 14.1.2011 u správního orgánu I. stupně námitku proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů. Námitka byla doplněna podáním ze dne 24.2.2011, v němž ji žalobce konkretizoval tak, že zpochybnil záznam bodového hodnocení za přestupek ze dne 12.3.2009, jehož se měl dopustit tím, že jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalobce uvedl, že si není vědom, že by uvedeného dne vozidlo řídil a má za to, že byl minimálně jednou v uplynulých letech pokutován policejní hlídkou za to, že nebyl připoután bezpečnostním pásem jako osoba přepravovaná. Existuje zde tedy pochybnost, za jaký přestupek byl žalobce vlastně sankcionován a zda mu mohly být připsány body do bodového hodnocení řidiče. Dále žalobce zpochybnil přestupek ze dne 29.7.2010, jehož se měl dopustit tím, že překročil stanovenou rychlost mimo obec o více než 30 km/h (ten však není předmětem žaloby – poznámka soudu). Součástí správního spisu je oznámení o uložení blokové pokuty zaslané správnímu orgánu I. stupně Policií ČR, Dopravním inspektorátem v Olomouci, podle kterého žalobce dne 12.3.2009 v obci Křelov nebyl za jízdy připoután, čímž porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, za což mu byla uložena bloková pokuta ve výši 200,- Kč. Blok č. E6647061 ze dne 12.3.2009 obsahuje tyto údaje: jméno žalobce, datum narození a bydliště, údaj, že pokuta byla uložena za přestupek podle přestupkového zákona, a to dle ust. § 22 odst. 1 písm. l), číslo občanského průkazu žalobce, popis skutku: „Křelov v 17:20 hodin dne 12.3.2009 nepřipoután za jízdy § 6/1a z.č. 361/2000 Sb.“ Dále je zde uvedena výše pokuty 200,- Kč, v Olomouci, datum 12.3.2009, funkce a jméno oprávněné osoby a služební číslo, dále podpis přestupce. Žalobce ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 11.4.2011 zpochybnil označený pokutový blok s tím, že není způsobitelným podkladem pro záznam bodů, když žalobce evidentně či alespoň velmi pravděpodobně zaplatil pokutu za úplně jiný přestupek, než je mu kladen za

vinu a samotné paragrafové znění (ust. § 6/1a z.č. 361/2000 Sb.) je nedostatečné, když nelze po řidiči požadovat, aby znal konkrétní paragrafová označení přestupků či pravidel silničního provozu. Skutková věta má nepochybně přednost před paragrafovým označením porušení právní povinnosti. Existuje minimálně významná pochybnost, která v souladu se zásadami správního trestání musí být vykládána ve prospěch toho, komu byla sankce uložena. Rozhodnutím ze dne 13.5.2011 č.j. SMOL/069571/2011/OARMV/ER/Cho byly námitky žalobce o záznamu bodů v registru řidičů správním orgánem I. stupně zamítnuty. K přestupku ze dne 12.3.2009 správní orgán I. stupně uvedl, že provedl administrativní kontrolu mezi blokem na pokutu č. E6647061 a oznámením o přestupku, přičemž neshledal rozpor v údajích a blok obsahuje všechny náležitosti, které jsou na tuto formu rozhodnutí podle zákona o přestupcích i ustálených judikatur kladeny. Proto nepřisvědčil námitkám žalobce, že není zřejmé, jakého porušení se řidič dopustil a dva body na základě těchto podkladů byly zaznamenány zákonně. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.

Podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis.

Podle ust. § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle ust. § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítné a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44, dostupný na www.nssoud.cz tak, že: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých*

byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ V řízení o námitkách tak správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.11.2011, č.j. 5 As 76/2010-59, www.nssoud.cz).

V posuzované věci žalobce zpochybnil, že by se dopustil přestupku – řízení vozidla bez zapnutých bezpečnostních pásů – jako řidič s tím, že se může jednat o případ, kdy byl v pozici nikoliv řidiče, ale přepravované osoby. Současně zpochybnil dostatečnost pokutového bloku, jakožto podkladu pro provedení záznamu v registru řidičů. V řízení o námitkách si správní orgán I. stupně vyžádal kopii pokutového bloku a dospěl k závěru, že je tento doklad podkladem způsobilým pro provedení záznamu a že je v souladu s údaji uvedenými v oznámení o přestupku. Uvedený postup je v souladu se závěry NSS, neboť správní orgán I. stupně posoudil způsobilost podkladů pro záznam bodů do registru. Žalobce nezpochybnil skutečnost, že by podpis na pokutovém bloku nebyl jeho, zpochybnil pouze závěr, že se uvedeného jednání dopustil jako řidič.

Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.4.2011, sp. zn. 21 Cdo 776/2000 podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“

Žalobce zejména zpochybňuje správnost popsání skutku pouze paragrafovým zněním, tj. uvedením § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s tím, že jako účastník silničního provozu není povinen znát paragrafové znění zákonů. Z rozsáhlé judikatury správních soudů k otázkám blokového řízení lze shrnout, že ne vždy je následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů v registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do

registru nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce (viz např. rozsudek NSS ze dne 23.9.2011 č.j. 8 As 69/2011-40). Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, www.nssoud.cz). Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby.

Pokud jde o námitku jména a funkce odpovědné osoby, je z pokutového bloku seznatelné, že tyto náležitosti obsahuje. Pravdou je, že příjmení policisty je poměrně nečitelné, jeho funkce, křestní jméno a služební číslo však jsou zcela čitelné, takže ve svém komplexu tyto informace mohou spolehlivě příslušného policistu identifikovat. Rovněž podpis a úřední razítko pokutový blok obsahuje. Pokud se jedná o obsahovou stránku pokutového bloku, tj. popis skutku, je nutno zohlednit specifika blokového řízení, a proto je podle názoru krajského soudu možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Je nezbytné, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. *Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění* (srov. rozsudek NSS ze dne 4.9.2012 č.j. 7 As 94/2012-20). Po obsahové stránce tedy postačuje zkratkovité uvedení podstaty skutku, které bude doplněno odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, v němž je přestupek specifikován a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V posuzované věci pokutový blok tyto náležitosti obsahuje. Je proto nepochybné, že se žalobce dopustil přestupku tím, že nebyl jako řidič motorového vozidla za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Jeho tvrzení, že mohl být v posuzované věci spolujezdcem a nikoliv řidičem, je vyvráceno použitím ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, v němž je vymezena povinnost řidiče být za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nikoliv jiné osoby. Uvedením tohoto ustanovení v pokutovém bloku je tedy jednoznačně vymezena i osoba, resp. postavení osoby přestupce v silničním provozu. Jedná se o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákona, které ve spojení s dalšími údaji v pokutovém bloku v celkovém souhrnu skutek žalobce dostatečně konkrétně popisují. Údaj o přesném časovém určení spáchání přestupku a místě jeho spáchání (dne 12.3.2009 v Křelově) dostatečně individualizuje skutek. S ohledem na shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že žaloba v části, v níž zpochybňuje pokutový blok ze dne 12.3.2009 jako podklad pro zápis bodů v registru řidičů, je nedůvodná.

V další části žaloby pak žalobce namítal porušení zásady zákazu retroaktivity právní normy v neprospěch pachatele, a to ve vztahu k přestupkům, jichž se žalobce dopustil 3.12.2009 a 11.9.2008, když správní orgány nezohlednily následnou novelizaci přílohy zákona o silničním provozu (zákon č. 133/2011 Sb.), která posuzovala trestnost spáchaných přestupků pro žalobce příznivěji. Tuto žalobní námitku považuje krajský soud za zcela nepřipadnou, neboť žalobce v průběhu řízení o námitkách ani v průběhu odvolacího řízení nevznnesl žádné námitky v tomto směru

ani jiné námitky, které by zpochybnilly přestupky, jichž se měl v těchto dnech dopustit. Jelikož tyto přestupky nebyly předmětem správního řízení a o důvodnosti záznamu bodů, které byly žalobci na základě jejich spáchání připsány do registru řidičů, nebylo vůbec rozhodováno, plyne z logiky věci, že nemohou být ani předmětem soudního přezkumu, neboť není co přezkoumávat.

Pro úplnost však krajský soud považuje za vhodné uvést, že argumentaci žalobce v této druhé části žaloby považuje za skutkově i právně nesprávnou, když žalobce nerespektuje skutečnost, že trestnost skutků byla posuzována v okamžiku provedení záznamů bodů v registru. Jelikož se žalobce dopustil uvedených skutků 3.12.2009 a 11.9.2008, provedení záznamů bodů nestalo dlouho před účinností novely, která přinesla změnu v bodovém hodnocení, když zákon č. 133/2011 Sb. nabyl účinnosti ke dni 1.8.2011. V rámci řízení o námitkách pak nelze, než posuzovat trestnost z hlediska doby vzniku záznamu a nikoliv s přihlédnutím k později vydaným právním předpisům, jak vyplývá také ze shora citované soudní judikatury vztahující se k oprávněním správních orgánů v rámci řízení o námitkách.

S ohledem na shora uvedenou argumentaci krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o nároku na náhradu nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto soudním řízením žádné náklady.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 13. června 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu